திருக்குறள் – TNPSC பொதுத் தமிழ் 20 அதிகாரங்கள் (200 குறள்கள், எளிய பொருளுடன்)

https://www.shanmugamiasacademy.in/thirukkural-tnpsc

TNPSC பாடத்திட்டத்தில் உள்ள 20 அதிகாரங்களின் 200 குறள்கள் – மூலம், எளிய பொருளுடன் (குரூப் 2, 2A, 4).

20 அதிகாரங்கள்

#	அதி. எண்	அதிகாரம்	பால் · இயல்
1	4	அறன் வலியுறுத்தல்	அறத்துப்பால் · பாயிரவியல்
2	8	அன்புடைமை	அறத்துப்பால் · இல்லறவியல்
3	9	விருந்தோம்பல்	அறத்துப்பால் · இல்லறவியல்
4	12	நடுவு நிலைமை	அறத்துப்பால் · இல்லறவியல்
5	14	ஒழுக்கம் உடைமை	அறத்துப்பால் · இல்லறவியல்
6	16	பொறையுடைமை	அறத்துப்பால் · இல்லறவியல்
7	19	புறங்கூறாமை	அறத்துப்பால் · இல்லறவியல்
8	23	ஈகை	அறத்துப்பால் · இல்லறவியல்
9	25	அருளுடைமை	அறத்துப்பால் · துறவறவியல்
10	28	கூடா ஒழுக்கம்	அறத்துப்பால் · துறவறவியல்
11	40	கல்வி	பொருட்பால் · அரசியல்
12	41	கல்லாமை	பொருட்பால் · அரசியல்
13	45	பெரியாரைத் துணைக்கோடல்	பொருட்பால் · அரசியல்
14	55	செங்கோன்மை	பொருட்பால் · அரசியல்
15	58	கண்ணோட்டம்	பொருட்பால் · அரசியல்
16	60	ஊக்கம் உடைமை	பொருட்பால் · அரசியல்
17	68	வினை செயல்வகை	பொருட்பால் · அமைச்சியல்
18	73	அவை அஞ்சாமை	பொருட்பால் · அமைச்சியல்
19	80	நட்பாராய்தல்	பொருட்பால் · நட்பியல்
20	100	பண்புடைமை	பொருட்பால் · குடியியல்

1. அதிகாரம் 4 – அறன் வலியுறுத்தல்

அறத்துப்பால் · பாயிரவியல்

அறமே வாழ்வுக்கு மிகப் பெரிய நன்மை தருவது என்பதையும், அறம் செய்வதைத் தள்ளிப்போடக் கூடாது என்பதையும் உறுதியாக எடுத்துரைக்கும் அதிகாரம் இது. இது அறத்துப்பால் – பாயிரவியலில் உள்ள நான்காம் அதிகாரம் (குறள் 31–40).

31 **சிறப்புஈனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூஉங்கு**
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு.

அறம் ஒருவருக்குப் பெருமையையும் செல்வத்தையும் ஒருசேரத் தருகிறது; ஆகவே உயிர்களுக்கு அறத்தைவிட மேலான நன்மை வேறு எதுவும் இல்லை.

32 **அறத்தினூஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை அதனை**
மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு.

அறம் செய்வதைவிட உயர்ந்த நன்மை எதுவும் இல்லை; அந்த அறத்தை மறந்து வாழ்வதைவிடப் பெரிய கேடும் வேறு இல்லை.

33 **ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே**
செல்லும்வாய் எல்லாஞ் செயல்.

நம்மால் முடிந்த வழிகளில் எல்லாம், சோர்வின்றி, செல்லும் இடமெல்லாம் அறச்செயல்களைத் தொடர்ந்து செய்துகொண்டே இருக்க வேண்டும்.

34 **மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்**
ஆகுல நீர பிற.

மனத்தில் சிறு குற்றமும் இல்லாமல் தூய்மையாக இருப்பதே முழுமையான அறம்; மற்றவை எல்லாம் வெறும் ஆரவாரமான வெளிக்காட்சிகளே.

35 **அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்**
இழுக்கா இயன்றது அறம்.

பொறாமை, பேராசை, சினம், கடுஞ்சொல் ஆகிய நான்கு தீமைகளிலும் சிக்காமல், அவற்றை விலக்கி வாழ்வதே அறம் ஆகும்.

36 **அன்றறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க மற்றது**
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை.

'பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம்' என்று தள்ளிப்போடாமல் இப்போதே அறம் செய்க; நாம் இறக்கும் காலத்திலும் அது அழியாத துணையாக உடன் நிற்கும்.

37 **அறத்தாறு இதுவென வேண்டா சிவிகை**
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை.

அறத்தின் பயன் இதுவே என்று நூல்கள் விளக்க வேண்டியதில்லை; பல்லக்கைச் சுமப்பவனையும் அதில் அமர்ந்து செல்பவனையும் பார்த்தாலே அது புரியும்.

38 **வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றின் அஃதொருவன்**
வாழ்நாள் வழியடைக்கும் கல்.

ஒரு நாளையும் வீணாக்காமல் நாள்தோறும் நன்மை செய்து வந்தால், அதுவே ஒருவர் மீண்டும் பிறக்கும் வழியை அடைக்கும் கல்லாக அமையும்.

39 **அறத்தான் வருவதே இன்பம் மற்றெல்லாம்**
புறத்த புகழும் இல.

அறவழியில் வரும் இன்பமே உண்மையான இன்பம்; அறம் அல்லாத வழியில் வருபவை இன்பமும் ஆகா, புகழையும் தரா.

40 **செயற்பால தோரும் அறனே ஒருவற்கு**
உயற்பால தோரும் பழி.

ஒருவர் செய்யத் தகுந்தது அறம் ஒன்றே; ஒருவர் செய்யாமல் விலக்க வேண்டியது பழிக்குரிய செயல் ஒன்றே.

2. அதிகாரம் 8 – அன்புடைமை

அறத்துப்பால் · இல்லறவியல்

அன்பின் பெருமையையும், அன்பு இல்லாத வாழ்க்கையின் வெறுமையையும் எளிய உவமைகளால் விளக்கும் அதிகாரம் இது.
இது அறத்துப்பால் – இல்லறவியலில் உள்ள எட்டாம் அதிகாரம் (குறள் 71–80).

71 **அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்**
புன்கணீர் பூசல் தரும்.

அன்பை உள்ளே அடைத்து வைக்கும் தாழ்ப்பாள் எதுவும் இல்லை; பிறர் துன்பம் கண்டு அன்புடையவர் சிந்தும் கண்ணீரே அதை வெளிப்படுத்திவிடும்.

72 **அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்**
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு.

அன்பில்லாதவர் எல்லாவற்றையும் தமக்கு மட்டுமே என்று வைத்துக்கொள்வர்; அன்புடையவரோ தம் எலும்பையும் பிறருக்காகக் கொடுக்கத் தயங்க மாட்டார்.

73 **அன்போடு இயைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்கு**
என்போடு இயைந்த தொடர்பு.

அரிய உயிர் உடம்போடு இணைந்து வாழ்வதன் நோக்கமே, அன்போடு பொருந்திய வாழ்க்கை வாழ்வதற்காகத்தான் என்று சான்றோர் கூறுவர்.

74 **அன்புஈனும் ஆர்வம் உடைமை அதுஈனும்**
நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு.

அன்பு பிறரிடம் விருப்பத்தை உண்டாக்கும்; அந்த விருப்பம், அளவிட முடியாத சிறப்புடைய நட்பை நமக்குப் பெற்றுத் தரும்.

75 **அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்து**
இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு.

இவ்வுலகில் இன்பமாக வாழ்ந்து, அதன்பின் சிறப்பும் அடைபவர் பெறும் பேறு, அன்போடு இணைந்து வாழ்ந்ததன் பயனே என்பர்.

76 **அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்**
மறத்திற்கும் அஃதே துணை.

அன்பு அறச்செயல்களுக்கு மட்டுமே துணை என்று அறியாதவரே கூறுவர்; தீமையை எதிர்த்து நிற்கும் மறச்செயலுக்கும் அன்பே துணையாகும்.

77 **என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே**
அன்பி லதனை அறம்.

எலும்பில்லாத புழுவை வெயில் வாட்டி வருத்துவது போல, அன்பில்லாத உயிரை அறமே வாட்டி வருத்தும்.

78 **அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்**
வற்றல் மரந்தளிர்த் தற்று.

உள்ளத்தில் அன்பு இல்லாதவரின் வாழ்க்கை, வறண்ட பாலை நிலத்தில் பட்டுப்போன மரம் தளிர்ப்பது போன்றது; அது ஒருநாளும் செழிக்காது.

79 **புறத்துறுப் பெல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை**
அகத்துறுப்பு அன்பி லவர்க்கு.

உள்ளுறுப்பாகிய அன்பு இல்லாதவர்க்கு, உடலின் வெளியுறுப்புகள் எல்லாம் முழுமையாக இருந்தாலும் என்ன பயன் கிடைக்கும்?

80 **அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு**
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு.

அன்பின் வழியில் நடப்பதே உயிருள்ள வாழ்க்கை; அன்பு இல்லாதவரின் உடம்பு, எலும்பைத் தோலால் போர்த்திய கூடு மட்டுமே.

3. அதிகாரம் 9 – விருந்தோம்பல்

அறத்துப்பால் · இல்லறவியல்

வீட்டுக்கு வரும் விருந்தினரை முகமலர்ச்சியோடு வரவேற்று உபசரிப்பதன் சிறப்பையும் பயனையும் கூறும் அதிகாரம் இது.
இது அறத்துப்பால் – இல்லறவியலில் உள்ள ஒன்பதாம் அதிகாரம் (குறள் 81–90).

81 **இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி**
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

வீட்டில் இருந்து பொருளைக் காத்து இல்லறம் நடத்துவதன் நோக்கமே, விருந்தினரைப் பேணி அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காகத்தான்.

82 **விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா**
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

விருந்தினர் வெளியே காத்திருக்கும்போது, சாவைத் தடுக்கும் அமிழ்தமே ஆனாலும் தான் மட்டும் தனியாக உண்பது விரும்பத்தக்கதன்று.

83 **வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை**
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.

நாள்தோறும் வரும் விருந்தினரை அன்போடு பேணுபவனின் வாழ்க்கை, வறுமையால் வாடிப் பாழாவது ஒருபோதும் இல்லை.

84 **அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகனமர்ந்து**
நல்விருந்து ஓம்புவான் இல்.

முகமலர்ச்சியோடு நல்ல விருந்தினரைப் பேணுபவனின் வீட்டில், திருமகள் மனம் மகிழ்ந்து நிலையாகத் தங்குவாள்.

85 **வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி**
மிச்சில் மிசைவான் புலம்.

விருந்தினரை முதலில் உண்பித்து, எஞ்சியதைத் தான் உண்பவனின் நிலத்தில் விதைகூட விதைக்க வேண்டுமோ? அது தானாகவே விளையும்.

86 **செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்**
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

வந்த விருந்தினரைப் பேணி வழியனுப்பி, அடுத்து வரும் விருந்தினரை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பவன், வானுலகத் தேவர்க்கு நல்ல விருந்தினன் ஆவான்.

87 **இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்**
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

விருந்தோம்பலின் பயன் இவ்வளவுதான் என்று அளவிட்டுக் கூற முடியாது; பேணப்பட்ட விருந்தினரின் தகுதியின் அளவே அதன் பயனாகும்.

88 **பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்தோம்பி**
வேள்வி தலைப்படா தார்.

விருந்தோம்பல் என்னும் வேள்வியைச் செய்யாதவர், வருந்திக் காத்த செல்வத்தை இழந்தபின் 'பற்றுக்கோடு இழந்தோமே' என்று வருந்துவர்.

89 **உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா**
மடமை மடவார்கண் உண்டு.

செல்வம் இருந்தும் வறுமையாக இருப்பது, விருந்தினரைப் பேணாத அறியாமையே; அந்த மடமை அறிவில்லாதவரிடம் மட்டுமே காணப்படும்.

90 **மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து**
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

அனிச்ச மலர் முகர்ந்தாலே வாடிவிடும்; ஆனால் விருந்தினரோ, முகம் மாறி நோக்கினாலே மனம் வாடிவிடுவர்.

4. அதிகாரம் 12 – நடுவு நிலைமை

அறத்துப்பால் · இல்லறவியல்

பகைவர், அயலார், நண்பர் என்று பாராமல் எல்லாரிடமும் ஒருபக்கம் சாயாமல் நேர்மையாக நடப்பதன் சிறப்பைக் கூறும் அதிகாரம் இது.
இது அறத்துப்பால் – இல்லறவியலில் உள்ள பன்னிரண்டாம் அதிகாரம் (குறள் 111–120).

111 **தகுதி எனவொன்று நன்றே பகுதியால்**
பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின்.

பகைவர், அயலார், நண்பர் என்ற ஒவ்வொரு பிரிவினரிடமும் முறை தவறாமல் நடந்துகொண்டால், நடுவுநிலைமை என்ற ஒரு பண்பே நல்லதாகும்.

112 **செப்பம் உடையவன் ஆக்கஞ் சிதைவின்றி**
எச்சத்திற் கேமாப்பு உடைத்து.

நடுவுநிலைமை உடையவனின் செல்வம் அழிவின்றி நிலைத்து, அவனுடைய வழித்தோன்றல்களுக்கும் பாதுகாப்பாக அமையும்.

113 **நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை**
அன்றே யொழிய விடல்.

நன்மையே தருவதுபோலத் தோன்றினாலும், நடுவுநிலைமை தவறி வரும் செல்வத்தை அன்றைக்கே கைவிட்டுவிட வேண்டும்.

114 **தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்**
எச்சத்தாற் காணப் படும்.

ஒருவர் நேர்மையானவரா இல்லையா என்பது, அவர் மறைந்த பின் விட்டுச்செல்லும் மக்கள், புகழ் போன்ற எச்சத்தால் அறியப்படும்.

115 **கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல நெஞ்சத்துக்**
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

கேடும் வளர்ச்சியும் வாழ்வில் வராமல் இருப்பதில்லை; அவை வரும்போது மனம் ஒருபக்கம் சாயாமல் இருப்பதே சான்றோர்க்கு அணிகலன்.

116 **கெடுவல்யான் என்பது அறிகதன் நெஞ்சம்**
நடுவொரீஇ அல்ல செயின்.

நடுவுநிலைமை நீங்கித் தவறான செயல் செய்ய மனம் நினைத்தால், 'நான் அழியப் போகிறேன்' என்று ஒருவர் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

117 **கெடுவாக வையாது உலகம் நடுவாக**
நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு.

நடுவுநிலைமையில் நின்று அறவழியில் வாழ்பவன் வறுமை அடைந்தாலும், உலகம் அதை அவனுக்கு நேர்ந்த கேடாகக் கருதாது.

118 **சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் அமைந்தொருபால்**
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

முதலில் தான் சமமாக நின்று பின் பொருளை நிறுக்கும் தராசுக் கோல் போல, ஒருபக்கம் சாயாமல் இருப்பதே சான்றோர்க்கு அழகு.

119 **சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா**
உட்கோட்டம் இன்மை பெறின்.

சொல்லில் கோணல் இல்லாமல் பேசுவதே நடுவுநிலைமை; ஆனால் அது மனத்திலும் கோணல் இல்லாமல் உறுதியாக இருக்கும்போதுதான் உண்மையானதாகும்.

120 **வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்**
பிறவும் தமபோல் செயின்.

பிறர் பொருளையும் தம் பொருள்போலக் கருதிப் பேணி நேர்மையாக வணிகம் செய்வதே, வணிகர்க்குச் சிறந்த வணிகம் ஆகும்.

5. அதிகாரம் 14 – ஒழுக்கம் உடைமை

அறத்துப்பால் · இல்லறவியல்

நல்லொழுக்கத்தை உயிரைவிடவும் மேலாகக் காக்க வேண்டும் என்பதையும், ஒழுக்கத்தின் பயனையும் ஒழுக்கக் கேட்டின் தீமையையும் விளக்கும் அதிகாரம் இது.
இது அறத்துப்பால் – இல்லறவியலில் உள்ள பதினான்காம் அதிகாரம் (குறள் 131–140).

131 **ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலான் ஒழுக்கம்**
உயிரினும் ஓம்பப் படும்.

ஒழுக்கமே ஒருவருக்குச் சிறப்பைத் தருவதால், அதனை உயிரைவிடவும் மேலானதாகக் கருதிப் போற்றிக் காக்க வேண்டும்.

132 **பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்தோம்பித்**
தேரினும் அஃதே துணை.

ஒழுக்கத்தை வருந்தியாவது விழிப்புடன் காக்க வேண்டும்; பல நெறிகளை ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் வாழ்வுக்குத் துணையாவது அதுவே.

133 **ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம்**
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

நல்லொழுக்கம் உடைமையே உயர்ந்த குடிப்பிறப்பின் அடையாளம்; ஒழுக்கம் தவறுதல் ஒருவரைத் தாழ்ந்த பிறப்பினர் ஆக்கிவிடும்.

134 **மறப்பினும் ஓத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்**
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

கற்ற மறையை மறந்தாலும் மீண்டும் கற்றுக்கொள்ளலாம்; ஆனால் அந்தணன் ஒழுக்கம் குன்றினால் அவன் பிறப்பின் சிறப்பே அழிந்துவிடும்.

135 **அழுக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம்போன்று இல்லை**
ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு.

பொறாமை உடையவனிடம் செல்வம் நிலைத்து நிற்காதது போல, ஒழுக்கம் இல்லாதவனிடம் உயர்வும் நிலைத்து நிற்காது.

136 **ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்**
ஏதம் படுபாக் கறிந்து.

ஒழுக்கம் தவறினால் வரும் துன்பத்தை நன்கு அறிந்த மனவலிமை உடையவர், ஒழுக்கத்திலிருந்து சிறிதும் தளர மாட்டார்.

137 **ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின் எய்துவர் எய்தாப் பழி.**

ஒழுக்கத்தால் ஒருவர் மேன்மை அடைவர்; ஒழுக்கம் தவறுவதால் தமக்குத் தகாத பெரும் பழியை அடைவர்.

138 **நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும்.**

நல்லொழுக்கம் எல்லா நன்மைக்கும் விதையாக அமையும்; தீயொழுக்கம் எப்போதும் துன்பத்தையே தந்துகொண்டிருக்கும்.

139 **ஒழுக்க முடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.**

ஒழுக்கம் உடையவர்கள், மறந்துபோய்த் தவறியும் கூடத் தீய சொற்களைத் தம் வாயால் சொல்ல மாட்டார்கள்.

140 **உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும் கல்லார் அறிவிலா தார்.**

உலகத்தாரோடு ஒத்துப் பொருந்தி வாழக் கற்றுக்கொள்ளாதவர், பல நூல்களைக் கற்றிருந்தாலும் அறிவில்லாதவரே ஆவர்.

6. அதிகாரம் 16 – பொறையுடைமை

அறத்துப்பால் · இல்லறவியல்

அறத்துப்பால் – இல்லறவியலில் உள்ள 16ஆம் அதிகாரம் (குறள் 151–160). பிறர் செய்யும் தீங்கையும் இகழ்ச்சியையும் பொறுத்துக்கொள்வதன் பெருமையையும், பழிவாங்குதலின் சிறுமையையும் இது கற்பிக்கிறது.

151 **அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.**

தன்னைத் தோண்டுபவரையும் விழாமல் தாங்கிக் கொள்ளும் நிலத்தைப் போல, நம்மை இகழ்ந்து பேசுபவரையும் பொறுத்துக்கொள்வதே மிக உயர்ந்த பண்பு ஆகும்.

152 **பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும் அதனை மறத்தல் அதனினும் நன்று.**

பிறர் வரம்பு மீறி நமக்குச் செய்த தீங்கை எப்போதும் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; அந்தத் தீங்கை மனத்திலிருந்தே முழுமையாக மறந்துவிடுவது அதைவிடவும் சிறந்தது.

153 **இன்மையுள் இன்மை விருந்தொரால் வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை.**

வறுமைகளுள் கொடிய வறுமை, வீடு தேடி வந்த விருந்தினரை உபசரிக்காமல் விலக்குவது; வலிமைகளுள் பெரிய வலிமை, அறிவில்லாதவர் செய்யும் குற்றங்களைப் பொறுத்துக்கொள்வது.

154 **நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறையுடைமை போற்றி யொழுகப் படும்.**

நிறைவான நற்பண்பு தன்னை விட்டு என்றும் நீங்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று ஒருவன் விரும்பினால், அவன் பொறுமையைப் போற்றிக் காத்து அதன்படி வாழ வேண்டும்.

155 ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

தீங்கு செய்தவரைத் திருப்பித் தண்டித்தவரை உலகம் ஒரு பொருட்டாகவும் மதிக்காது; பொறுத்துக்கொண்டவரையோ பொன்னைப் போலப் போற்றித் தன் உள்ளத்தில் பாதுகாத்து வைக்கும்.

156 ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

தீங்கு செய்தவரைத் தண்டித்தவருக்குக் கிடைப்பது ஒரே ஒரு நாள் நீடிக்கும் மகிழ்ச்சி மட்டுமே; பொறுத்துக்கொண்டவருக்கோ உலகம் நிலைத்திருக்கும் காலம் வரை புகழ் நீடிக்கும்.

157 திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினும் நோநொந்து
அறனல்ல செய்யாமை நன்று.

பிறர் நமக்கு முறையற்ற தீங்கு இழைத்தாலும், அதனால் அவர் அடையப்போகும் துன்பத்தை எண்ணி இரங்கி, நாம் பதிலுக்கு அறம் தவறிய செயலில் இறங்காமல் இருப்பதே சிறப்பு.

158 மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தம்
தகுதியான் வென்று விடல்.

செருக்கின் காரணமாக எல்லை மீறி நமக்குத் தீங்கு செய்தவரை, நம்மிடம் உள்ள பொறுமை என்னும் உயர்ந்த தகுதியைக் கொண்டே வென்றுவிட வேண்டும்.

159 துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் இறந்தார்வாய்
இன்னாச்சொல் நோற்கிற் பவர்.

நெறி தவறி நடப்பவர்களின் வாயிலிருந்து வரும் கடுமையான சொற்களைப் பொறுமையுடன் தாங்கிக் கொள்பவர்கள், உலகப் பற்றைத் துறந்த துறவிகளைவிடவும் மனத் தூய்மை மிக்கவர்கள் ஆவர்.

160 உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொல் நோற்பாரின் பின்.

உணவைத் துறந்து கடும் நோன்பு இருப்பவர்கள் உண்மையில் பெரியவர்களே; ஆனாலும் பிறர் சொல்லும் கடுஞ்சொல்லைப் பொறுத்துக்கொள்பவருக்கு அடுத்த நிலையிலேயே அவர்கள் வைக்கப்படுவர்.

7. அதிகாரம் 19 – புறங்கூறாமை

அறத்துப்பால் · இல்லறவியல்

அறத்துப்பால் – இல்லறவியலில் உள்ள 19ஆம் அதிகாரம் (குறள் 181–190). ஒருவர் இல்லாத இடத்தில் அவரைப் பழித்துப் பேசுதல் (புறங்கூறல்) எவ்வளவு இழிவானது என்பதை இது விளக்குகிறது.

181 அறங்கூறான் அல்ல செயினும் ஒருவன்
புறங்கூறான் என்றல் இனிது.

ஒருவன் அறத்தைப் பற்றிப் பேசாமல் தீய செயல்களைச் செய்பவனாக இருந்தாலும், பிறரைப் பற்றிப் புறம் பேசாதவன் என்ற பெயரைப் பெறுவது அவனுக்கு நல்லது.

182 அறனழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை.

அறத்தை அழித்துத் தீமைகள் செய்வதைவிடக் கொடியது, ஒருவர் இல்லாதபோது அவரைப் பழித்துவிட்டு, அவரை நேரில் கண்டதும் பொய்யாகச் சிரித்துப் பழகுவது.

183 **புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலின் சாதல்**
அறங்கூறும் ஆக்கந் தரும்.

பிறரைப் பற்றிப் புறம் பேசிப் பொய்யாக நடித்து உயிர் வாழ்வதைவிட இறந்துவிடுவதே மேல்; அந்தச் சாவு, அறநூல்கள் சொல்லும் நன்மையை ஒருவனுக்குத் தரும்.

184 **கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினும் சொல்லற்க**
முன்னின்று பின்நோக்காச் சொல்.

ஒருவரின் முகத்துக்கு நேரே நின்று இரக்கமின்றிக் கடிந்து பேசுவதுகூடப் பொறுக்கத்தக்கது; அவர் இல்லாத இடத்தில், விளைவை எண்ணாமல் அவரைப் பழிக்கும் சொல்லைச் சொல்லவே கூடாது.

185 **அறஞ்சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறஞ்சொல்லும்**
புன்மையாற் காணப் படும்.

வாயால் அறத்தைப் பேசும் ஒருவனின் உள்ளத்தில் உண்மையில் அறம் இல்லை என்பது, அவன் புறம் பேசும் இழிந்த குணத்தாலேயே எல்லோருக்கும் தெரிந்துவிடும்.

186 **பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளும்**
திறன்தெரிந்து கூறப் படும்.

பிறருடைய குறைகளைப் பழித்துப் பரப்புபவனின் குற்றங்களுள், மிகவும் இழிவானவற்றையே தேடிப் பிரித்தெடுத்து மற்றவர்கள் அவனைப் பற்றி ஊரெங்கும் பேசுவார்கள் என்பதை அவன் உணர வேண்டும்.

187 **பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி**
நட்பாடல் தேற்றா தவர்.

எல்லோரிடமும் இனிமையாகப் பேசி நட்பை வளர்க்கத் தெரியாதவர்கள், பிரிவை உண்டாக்கும் சொற்களைப் பேசித் தம் உறவினர்களையும் நண்பர்களையும் தம்மிடமிருந்து பிரித்துவிடுவார்கள்.

188 **துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார்**
என்னைகொல் ஏதிலார் மாட்டு.

தம்முடன் நெருங்கிப் பழகியவர்களின் குற்றங்களையே வெளியே பரப்பும் இயல்பு உடையவர்கள், முன்பின் தெரியாத அயலாரின் குற்றங்களை என்னதான் செய்யமாட்டார்கள்? எல்லாவற்றையும் பரப்புவார்கள்.

189 **அறன்நோக்கி ஆற்றுங்கொல் வையம் புறன்நோக்கிப்**
புன்சொல் உரைப்பான் பொறை.

பிறர் இல்லாத நேரம் பார்த்து இழிசொல் பேசுபவனின் உடல் சுமையையும் இந்த உலகம் தாங்கிக் கொண்டிருப்பது, அறத்தைக் கைவிடக்கூடாது என்று எண்ணியே போலும்.

190 **ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றங் காண்கிற்பின்**
தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு.

பிறருடைய குற்றத்தைக் காண்பது போலவே தம்முடைய குற்றத்தையும் கண்டு திருத்திக்கொண்டால், நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு எந்தத் தீமையாவது வருமா? ஒருபோதும் வராது என்பது கருத்து.

8. அதிகாரம் 23 – ஈகை

அறத்துப்பால் · இல்லறவியல்

அறத்துப்பால் – இல்லறவியலில் உள்ள 23ஆம் அதிகாரம் (குறள் 221–230). கைம்மாறு எதிர்பாராமல் வறியவர்க்குக் கொடுப்பதே உண்மையான ஈகை என்றும், பசி தீர்ப்பதே சிறந்த அறம் என்றும் இது கூறுகிறது.

221 வறியார்க்கொன்று ஈவதே ஈகைமற் றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.

எதுவும் இல்லாத வறியவருக்கு ஒன்றைக் கொடுப்பது மட்டுமே உண்மையான ஈகை ஆகும்; மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பவை எல்லாம் பதிலுக்கு ஏதாவது எதிர்பார்க்கும் தன்மை உடையவை.

222 நல்லாறு எனினும் கொளல்தீது மேலுலகம்
இல்லெனினும் ஈதலே நன்று.

பிறரிடம் இரந்து பெறுவது நல்ல வழி என்று சொன்னாலும் அது தீயதே; கொடுப்பதால் மேலுலகம் கிடைக்காது என்றாலும் கொடுப்பதே நல்லது.

223 இலனென்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள.

இரப்பவன் 'என்னிடம் ஒன்றும் இல்லை' என்று தன் துயரத்தைச் சொல்லும் நிலை வருவதற்கு முன்பே கொடுக்கும் பண்பு, நற்குடியில் பிறந்தவரிடம் மட்டுமே காணப்படும்.

224 இன்னாது இரக்கப் படுதல் இரந்தவர்
இன்முகங் காணும் அளவு.

இரந்து வந்தவரின் முகத்தில் மகிழ்ச்சி மலர்வதைக் காணும் வரை, பிறரால் இரக்கப்படுவதும் (கேட்கப்படுவதும்) கொடுப்பவருக்கு மனத்தில் ஒரு துன்பமாகவே இருந்துகொண்டிருக்கும்.

225 ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசியாற்றல் அப்பசியை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்.

தவம் செய்பவர்களின் ஆற்றல் பசியைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் ஆற்றலே; அந்தப் பசியைப் பிறருக்குப் போக்குபவர்களின் ஆற்றலுக்கு அது அடுத்த நிலையிலேயே இருக்கும்.

226 அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

வறியவர்களை வாட்டும் கொடும் பசியைப் போக்குவதே, செல்வம் பெற்ற ஒருவன் தன் பொருளைப் பாதுகாப்பாகச் சேமித்து வைக்கும் இடம் ஆகும்.

227 பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னும்
தீப்பிணி தீண்டல் அரிது.

தன் உணவைப் பிறருடன் பகிர்ந்து உண்பதைப் பழக்கமாகக் கொண்டவனை, பசி என்னும் கொடிய நோய் நெருங்கித் தீண்டுவது அரிது; பகிர்தலே பசிக்கு மருந்து.

228 ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.

தம் செல்வத்தைப் பிறருக்குக் கொடுக்காமல் சேர்த்து வைத்துப் பின்னர் இழந்துவிடும் இரக்கமற்றவர்கள், வறியவருக்குக் கொடுத்து அவர் மகிழ்வதைக் கண்டு தாமும் மகிழும் இன்பத்தை அறியமாட்டார்களோ?

229 இரத்தலின் இன்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமியர் உணல்.

பொருளை நிறைவாகச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு, யாருக்கும் கொடுக்காமல் தனியாக உண்பது, பிறரிடம் இரந்து உண்பதைவிட உறுதியாக மிகுந்த துன்பமானதும் இழிவானதும் ஆகும்.

230 சாதலின் இன்னாத தில்லை இனிததூஉம்
ஈதல் இயையாக் கடை.

சாவைவிடத் துன்பம் தருவது வேறு எதுவும் இல்லை; ஆனால் இரந்தவருக்குக் கொடுக்க முடியாத நிலை வரும்போது, அந்தச் சாவும் இனிமையானதாகிவிடும்.

9. அதிகாரம் 25 – அருளுடைமை

அறத்துப்பால் · துறவறவியல்

அறத்துப்பால் – துறவறவியலின் முதல் அதிகாரம் (25ஆம் அதிகாரம், குறள் 241–250). எல்லா உயிர்களிடத்தும் இரக்கம் காட்டுவதே உயர்ந்த செல்வம் என்பதை இது கற்பிக்கிறது.

241 **அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருட்செல்வம்**
பூரியார் கண்ணும் உள.

உலகில் உள்ள செல்வங்கள் அனைத்திலும் சிறந்தது, எல்லா உயிர்களிடமும் காட்டும் அருள் என்னும் செல்வமே; பொருட்செல்வமோ இழிந்த குணம் உடையவரிடமும் நிறைந்து இருக்கக்கூடும்.

242 **நல்லாற்றான் நாடி அருளாள்க பல்லாற்றான்**
தேரினும் அஃதே துணை.

நல்ல வழியில் ஆராய்ந்து அருளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்; பல நெறிகளின் வழியாக ஆராய்ந்து பார்த்தாலும், அந்த அருளே உயிருக்கு உண்மையான துணையாகும்.

243 **அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை இருள்சேர்ந்த**
இன்னா உலகம் புகல்.

எல்லா உயிர்களிடமும் இரக்கம் கொண்ட அருள் நிறைந்த நெஞ்சம் உடையவர்கள், இருள் சூழ்ந்த துன்ப உலகமாகிய நரகத்தில் ஒருபோதும் புகமாட்டார்கள்.

244 **மன்னுயிர் ஓம்பி அருளாள்வார்க்கு இல்லென்ப**
தன்னுயிர் அஞ்சும் வினை.

நிலைபெற்ற உயிர்களைக் காத்து அருளோடு வாழும் சான்றோருக்கு, தம் உயிர் அஞ்சி நடுங்கும்படியான தீவினைகள் வருவதில்லை என்று பெரியோர் கூறுவர்.

245 **அல்லல் அருளாள்வார்க்கு இல்லை வளிவழங்கும்**
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

எல்லா உயிர்களிடமும் அருளோடு வாழ்பவருக்கு எந்தத் துன்பமும் இல்லை; காற்று உலவும் வளமான இந்தப் பெரிய உலகமே அதற்குச் சான்றாக நிற்கிறது.

246 **பொருள்நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர் அருள்நீங்கி**
அல்லவை செய்தொழுகு வார்.

அருளை விட்டு நீங்கித் தீய செயல்களைச் செய்து வாழ்பவர்கள், வாழ்வின் உண்மைப் பயனாகிய அறத்தை இழந்து, தமக்கு வரப்போகும் துன்பத்தையும் மறந்தவர்கள் என்று அறிஞர் கூறுவர்.

247 **அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை பொருளில்லார்க்கு**
இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு.

கையில் பொருள் இல்லாதவருக்கு இந்த உலகத்தின் இன்பங்கள் கிடைக்காதது போல, உள்ளத்தில் அருள் இல்லாதவருக்கு மேலுலக இன்ப வாழ்வு கிடைக்காது.

248 **பொருளற்றார் பூப்பர் ஒருகால் அருளற்றார்**
அற்றார்மற் றாதல் அரிது.

பொருளை இழந்தவர்கள் ஒரு காலத்தில் மீண்டும் செழித்து வளரலாம்; அருளை இழந்தவர்களோ இழந்தவர்களே, அவர்கள் மீண்டும் நல்ல நிலைக்கு உயர்வது மிகவும் அரிது.

249 **தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால் தேரின்**
அருளாதான் செய்யும் அறம்.

உள்ளத்தில் அருள் இல்லாதவன் செய்யும் அறச்செயலை ஆராய்ந்து பார்த்தால், அது தெளிந்த அறிவில்லாதவன் உண்மைப்பொருளைக் கண்டதாகச் சொல்வது போலப் பொய்யானதாகும்.

250 வலியார்முன் தன்னை நினைக்கதான் தன்னின்
மெலியார்மேல் செல்லு மிடத்து.

தன்னைவிட மெலியவர்களை அடக்கி ஒடுக்கச் செல்லும்போது, தன்னைவிட வலியவர்கள் முன்னால் தான் அஞ்சி நிற்கும் நிலையை ஒருவன் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

10. அதிகாரம் 28 – கூடா ஒழுக்கம்

அறத்துப்பால் · துறவறவியல்

அறத்துப்பால் – துறவறவியலில் உள்ள 28ஆம் அதிகாரம் (குறள் 271–280). மனத்தில் ஆசையை வைத்துக்கொண்டு துறவி போல வேடமிட்டு வஞ்சகமாக வாழும் போலி ஒழுக்கத்தை இது கண்டிக்கிறது.

271 வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள்
ஐந்தும் அகத்தே நகும்.

வஞ்சக மனம் உடையவனின் போலியான ஒழுக்கத்தைக் கண்டு, அவன் உடலிலேயே கலந்திருந்து எல்லாவற்றையும் அறியும் ஐம்பூதங்களும் உள்ளுக்குள் எள்ளி நகைக்கும்.

272 வானுயர் தோற்றம் எவன்செய்யும் தன்னெஞ்சம்
தான்அறி குற்றப் படின்.

தன் நெஞ்சமே அறிந்த குற்றத்தில் ஒருவன் ஈடுபட்டிருந்தால், வானளாவ உயர்ந்த பெருமைமிக்க துறவுக் கோலத்தால் அவனுக்கு என்ன பயன்? ஒரு பயனும் இல்லை.

273 வலியில் நிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்தோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று.

மனத்தை அடக்கும் வலிமை இல்லாதவன் துறவியின் வலிய வேடம் தாங்குவது, பசு புலித்தோலைப் போர்த்திக்கொண்டு பிறர் பயிரை மேய்வதைப் போன்றது.

274 தவமறைந்து அல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த் தற்று.

துறவியின் தவக்கோலத்தின் பின் மறைந்துகொண்டு தீய செயல்கள் செய்வது, வேடன் புதருக்குள் மறைந்திருந்து பறவைகளைக் கண்ணி வைத்துப் பிடிப்பதைப் போன்றது.

275 பற்றற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் எற்றெற்றென்று
ஏதம் பலவுந் தரும்.

'நாங்கள் பற்றுகளை எல்லாம் விட்டுவிட்டோம்' என்று சொல்லிக்கொள்பவர்களின் போலி ஒழுக்கம், 'ஐயோ, என்ன செய்தோம்!' என்று வருந்தும்படியான பல துன்பங்களைத் தரும்.

276 நெஞ்சின் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்.

உள்ளத்தில் ஆசையையும் பற்றையும் விடாமல், வெளியே துறந்தவர் போல நடித்து உலகத்தை ஏமாற்றி வாழ்பவர்களைவிடக் கொடியவர்கள் இவ்வுலகில் யாரும் இல்லை.

277 புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும் அகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியார் உடைத்து.

குன்றிமணி வெளியே சிவப்பாகத் தோன்றினாலும் அதன் மூக்கு கருப்பாக இருப்பது போல, வெளியே நல்லவராகத் தெரிந்தும் உள்ளம் கறுத்தவர்கள் உலகில் உண்டு.

278 மனத்தது மாசாக மாண்டார் நீராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்.

மனத்துக்குள் அழுக்கை வைத்துக்கொண்டு, புனித நீரில் நீராடிப் பெருமை உடையவர் போலத் தம்மை மறைத்து வாழும் மனிதர்கள் பலர் உள்ளனர்.

279 **கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதுஆங் கன்ன**
வினைபடு பாலால் கொளல்.

அம்பு நேராக இருந்தாலும் கொடியது; யாழ் வளைந்திருந்தாலும் இனியது; அதுபோல மனிதர்களையும் தோற்றத்தால் அல்ல, அவர்களின் செயலால் மதிப்பிட வேண்டும்.

280 **மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்**
பழித்தது ஒழித்து விடின்.

உலகம் பழிக்கும் தீய செயல்களை ஒருவன் முழுமையாக விட்டுவிட்டால், துறவுக் கோலமாகத் தலையை மழிப்பதும் சடை முடி நீட்டி வளர்ப்பதும் தேவையில்லை.

11. அதிகாரம் 40 – கல்வி

பொருட்பால் · அரசியல்

கல்வி அதிகாரம் (40) பொருட்பால் – அரசியல் இயலில் அமைந்துள்ளது. கற்க வேண்டியதைக் குறையறக் கற்று அதன்படி வாழ வேண்டும் என்பதையும், கல்வியே அழியாத செல்வம் என்பதையும் இது கற்பிக்கிறது.

391 **கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்**
நிற்க அதற்குத் தக.

கற்க வேண்டிய நூல்களைக் குற்றமும் ஐயமும் நீங்கும்படி முழுமையாகக் கற்க வேண்டும்; கற்ற பின் அக்கல்வி காட்டும் வழியில் உறுதியாக வாழ வேண்டும்.

392 **எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்**
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு.

எண் (கணக்கு), எழுத்து (மொழி) ஆகிய இரண்டும் உலகில் வாழும் மனிதர்களுக்கு இரண்டு கண்களைப் போன்றவை என்று அறிஞர் கூறுவர்.

393 **கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு**
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

கல்வி கற்றவர்களே உண்மையில் கண் உடையவர்கள்; கல்லாதவர்களின் முகத்தில் இருப்பவை கண்கள் அல்ல, இரண்டு புண்களே.

394 **உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்**
அனைத்தே புலவர் தொழில்.

மகிழ்ச்சியுடன் கூடிப் பழகி, மீண்டும் எப்போது சந்திப்போம் என்று பிறர் ஏங்கும்படி பிரிந்து செல்வதே கற்றறிந்த புலவர்களின் இயல்பு.

395 **உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுங் கற்றார்**
கடையரே கல்லா தவர்.

செல்வர் முன் வறியவர் பணிந்து நிற்பது போல, ஆசிரியர் முன் பணிவுடன் நின்று கற்றவரே மேலோர்; அவ்வாறு கற்காதவர் கீழோர் ஆவர்.

396 **தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்**
கற்றனைத் தூறும் அறிவு.

மணலில் தோண்டிய கிணற்றில் தோண்டத் தோண்ட நீர் ஊறுவது போல, மனிதர் கற்கக் கற்க அவர்களின் அறிவும் பெருகும்.

397 **யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்**
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

கற்றவனுக்கு எந்த நாடும் தன் நாடு, எந்த ஊரும் தன் ஊர் ஆகும்; அப்படியிருக்க ஒருவன் சாகும் வரை கல்லாமல் இருப்பது ஏன்?

398 **ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு**
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.

ஒரு பிறவியில் ஒருவன் கற்ற கல்வி, அவனுக்கு ஏழு பிறவிகளிலும் பாதுகாப்பாக நின்று உதவும் தன்மை உடையது.

399 **தாமின் புறுவது உலகின் புறக்கண்டு**
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

தாம் மகிழும் கல்வியால் உலகமும் மகிழ்வதைக் கண்டு, கற்றறிந்தோர் அக்கல்வியை மேலும் மேலும் விரும்புவர்.

400 **கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி யொருவற்கு**
மாடல்ல மற்றை யவை.

அழிவில்லாத சிறந்த செல்வம் கல்வி ஒன்றே; ஒருவனுக்கு மற்ற பொருள்கள் எல்லாம் உண்மையான செல்வம் ஆகா.

12. அதிகாரம் 41 – கல்லாமை

பொருட்பால் · அரசியல்

கல்லாமை அதிகாரம் (41) பொருட்பால் – அரசியல் இயலில், கல்வி அதிகாரத்தை அடுத்து வருகிறது. கல்வி இல்லாததால் ஏற்படும் இழிவையும் பயனின்மையையும் பல உவமைகளுடன் இது விளக்குகிறது.

401 **அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய**
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.

நிறைந்த நூலறிவு இல்லாமல் அறிஞர் அவையில் பேச முயல்வது, கட்டம் வரையாத இடத்தில் சூதுக்காய் உருட்டி ஆடுவது போன்றது.

402 **கல்லாதான் சொற்கா முறுதல் முலையிரண்டும்**
இல்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.

முலைகள் இல்லாத பெண் பெண்மை இன்பத்தை விரும்புவது போல, கல்லாதவன் அவையில் பேச ஆசைப்படுவதும் பயனற்ற விருப்பமே.

403 **கல்லா தவரும் நனிநல்லர் கற்றார்முன்**
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

கற்றவர் முன்னிலையில் பேசாமல் அமைதியாக இருந்தால், கல்லாதவரும் மிக நல்லவர் என்றே மதிக்கப்படுவர்.

404 **கல்லாதான் ஒட்பம் கழியநன் றாயினும்**
கொள்ளார் அறிவுடை யார்.

கல்லாதவனுக்குச் சில சமயம் இயல்பாக நல்ல அறிவுக்கூர்மை தோன்றினாலும், அறிவுடையோர் அதை அறிவாக ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்.

405 **கல்லா ஒருவன் தகைமை தலைப்பெய்து**
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

கல்லாதவன் ஒருவனுக்கு உள்ள மதிப்பு, அவன் கற்றவர்களுடன் கூடி உரையாடத் தொடங்கியதும் குறைந்து போகும்.

406 **உளரென்னும் மாத்திரையர் அல்லால் பயவாக்**
களரனையர் கல்லா தவர்.

கல்லாதவர் 'உயிரோடு இருக்கிறார்' என்று சொல்லும் அளவுக்கே உள்ளவர்; பயிர் விளையாத களர் நிலம் போல யாருக்கும் பயன் தராதவர்.

407 **நுண்மாண் நுழைபுலம் இல்லான் எழில்நலம்**
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.

நுட்பமும் ஆழமும் உடைய அறிவு இல்லாதவனின் அழகு, மண்ணால் அழகாகச் செய்து அலங்கரித்த பொம்மையின் அழகு போன்றதே.

408 **நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே**
கல்லார்கண் பட்ட திரு.

நல்லவரிடம் வந்த வறுமையைவிட, கல்லாதவரிடம் சேர்ந்த செல்வம் உலகிற்கு அதிகத் துன்பம் தரும்.

409 **மேற்பிறந்தா ராயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும்**
கற்றார் அனைத்திலர் பாடு.

உயர்ந்த குடியில் பிறந்தாலும் கல்லாதவர், தாழ்ந்த குடியில் பிறந்த கற்றவர் பெறும் பெருமையைப் பெற மாட்டார்.

410 **விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்**
கற்றாரோடு ஏனை யவர்.

விலங்குகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் உள்ள அளவு வேறுபாடு, சிறந்த நூல்களைக் கற்றவர்களுக்கும் கல்லாதவர்களுக்கும் இடையே உண்டு.

13. அதிகாரம் 45 – பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

பொருட்பால் · அரசியல்

பெரியாரைத் துணைக்கோடல் அதிகாரம் (45) பொருட்பால் – அரசியல் இயலில் அமைந்துள்ளது. அறிவும் அனுபவமும் நிறைந்த பெரியோரைத் துணையாகக் கொள்வதன் சிறப்பையும், அவரை இழப்பதன் கேட்டையும் இது கூறுகிறது.

441 **அறனறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை**
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

அறத்தை அறிந்து அறிவில் முதிர்ந்த பெரியோரின் நட்பை, அதன் மதிப்பை உணர்ந்து நன்கு ஆராய்ந்து பெற வேண்டும்.

442 **உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை முற்காக்கும்**
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

வந்த துன்பத்தைப் போக்கி, இனி வரக்கூடிய துன்பம் வராமல் முன்பே காக்கும் ஆற்றல் உடையவரைப் போற்றித் துணையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

443 **அரியவற்று ளெல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்**
பேணித் தமராக் கொளல்.

பெரியோரைப் போற்றித் தம்மவராக ஆக்கிக்கொள்வதே, அரிய செயல்கள் எல்லாவற்றிலும் மிக அரிய செயல் ஆகும்.

444 **தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்**
வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

தம்மைவிட அறிவில் சிறந்த பெரியோர் தம்மவராகவே இருக்கும்படி நடந்து கொள்வதே எல்லா வலிமைகளிலும் முதன்மையான வலிமை.

445 **சூழ்வார்கண் ணாக ஒழுகலான் மன்னவன்**
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

ஆலோசனை கூறுவோரையே கண்ணாகக் கொண்டு ஆட்சி நடப்பதால், அரசன் அத்தகைய அறிவுடையோரை ஆராய்ந்து தன்னுடன் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

446 **தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்**
செற்றார் செயக்கிடந்த தில்.

தகுதியுடைய பெரியோர் கூட்டத்தில் ஒருவனாக இணைந்து நடக்க வல்லவனுக்குப் பகைவர் செய்யக்கூடிய தீங்கு எதுவும் இல்லை.

447 **இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே**
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

தவறு கண்டால் கடிந்து பேசித் திருத்தும் துணைவர்களைக் கொண்டு வாழ்பவரை அழிக்கக் கூடியவர் யார்? யாரும் இல்லை.

448 **இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்**
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.

குறை கண்டு கடிந்துரைப்பார் இல்லாத, பாதுகாப்பற்ற அரசன், அழிக்கும் பகைவர் இல்லாவிட்டாலும் தானாகவே அழிவான்.

449 **முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்**
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை.

முதலீடு இல்லாத வணிகர்க்கு லாபம் இல்லை; அதுபோலத் தாங்கி நிற்கும் பெரியோர் துணை இல்லாதவர்க்கு நிலைத்த வாழ்வும் இல்லை.

450 **பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே**
நல்லார் தொடர்கை விடல்.

பலருடைய பகையைத் தேடிக் கொள்வதைவிடப் பத்து மடங்கு தீமை தருவது, நல்லோரின் நட்பைக் கைவிடுவது ஆகும்.

14. அதிகாரம் 55 – செங்கோன்மை

பொருட்பால் · அரசியல்

செங்கோன்மை அதிகாரம் (55) பொருட்பால் – அரசியல் இயலில் அமைந்துள்ளது. நடுவுநிலை தவறாத நீதியான ஆட்சியே அரசனுக்கு வெற்றியும் நாட்டுக்கு வளமும் தரும் என்பதை இது விளக்குகிறது.

541 **ஓர்ந்துகண் ணோடாது இறைபுரிந்து யார்மாட்டும்**
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.

குற்றத்தை நன்கு ஆராய்ந்து, யாரிடமும் சார்பு காட்டாமல், நடுவுநிலையுடன் தக்க முடிவு எடுத்துச் செயல்படுவதே நீதி (முறை) ஆகும்.

542 **வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்**
கோல்நோக்கி வாழுங் குடி.

உலக உயிர்கள் எல்லாம் மழையை நம்பி வாழ்வது போல, குடிமக்கள் அரசனின் செங்கோலை நம்பி வாழ்கின்றனர்.

543 **அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய்**
நின்றது மன்னவன் கோல்.

அறவோர் போற்றும் நூல்களுக்கும் அறத்திற்கும் அடிப்படையாக நிலைத்து நிற்பது அரசனின் நீதியான செங்கோலே.

544 **குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மாநில மன்னன்**
அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு.

குடிமக்களை அன்போடு அணைத்து ஆட்சி செய்யும் பெரிய நாட்டு மன்னனின் அடிகளை உலகம் பற்றிக் கொண்டு நிற்கும்.

545 **இயல்புளிக் கோலோச்சும் மன்னவன் நாட்ட**
பெயலும் விளையுளும் தொக்கு.

அறநூல் முறைப்படி ஆட்சி செய்யும் மன்னனின் நாட்டில், உரிய காலத்து மழையும் நிறைந்த விளைச்சலும் ஒருசேர இருக்கும்.

546 **வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்**
கோலதூஉங் கோடா தெனின்.

அரசனுக்கு வெற்றி தருவது அவன் கையிலுள்ள வேல் அன்று; அவன் செங்கோல் வளையாமல் இருந்தால் அதுவே வெற்றி தரும்.

547 **இறைகாக்கும் வையகம் எல்லாம் அவனை**
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின்.

அரசன் உலகம் முழுவதையும் காக்கிறான்; அவன் தவறாமல் நீதி செய்து வந்தால், அந்த நீதியே அவனைக் காக்கும்.

548 **எண்பதத்தான் ஓரா முறைசெய்யா மன்னவன்**
தண்பதத்தான் தானே கெடும்.

மக்கள் எளிதில் காணும்படி இல்லாமல், ஆராய்ந்து நீதி வழங்காத மன்னன், தாழ்ந்த நிலைக்குச் சென்று தானாகவே அழிவான்.

549 **குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றம் கடிதல்**
வடுவன்று வேந்தன் தொழில்.

குடிமக்களைப் பிறர் துன்புறுத்தாமல் காத்து, குற்றம் செய்தோரைத் தண்டிப்பது அரசனுக்குக் குறை அன்று; அது அவன் கடமையே.

550 **கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்**
களைகட் டதனொடு நேர்.

கொலை முதலிய கொடுஞ்செயல்களால் மக்களை வருத்தும் கொடியவர்களை அரசன் கடுமையாகத் தண்டிப்பது, பசும்பயிரைக் காக்க உழவன் களை பிடுங்குவதற்கு ஒப்பானது.

15. அதிகாரம் 58 – கண்ணோட்டம்

பொருட்பால் · அரசியல்

கண்ணோட்டம் அதிகாரம் (58) பொருட்பால் – அரசியல் இயலில் அமைந்துள்ளது. பிறரை இரக்கத்துடன் நோக்கும் பண்பே கண்ணுக்கு அழகு, உலக வாழ்வுக்கு அடிப்படை என்பதை இது உணர்த்துகிறது.

571 **கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங் காரிகை**
உண்மையான் உண்டிவ் வுலகு.

கண்ணோட்டம் (இரக்கத்துடன் பிறரை நோக்குதல்) என்னும் மிகச் சிறந்த அழகுப் பண்பு மக்களிடம் இருப்பதால்தான் இவ்வுலகம் நிலைத்து இயங்குகிறது.

572 **கண்ணோட்டத் துள்ளது உலகியல் அஃதிலார்**
உண்மை நிலக்குப் பொறை.

உலக வாழ்க்கை கண்ணோட்டத்தால்தான் நடைபெறுகிறது; அப்பண்பு இல்லாதவர் உயிரோடு இருப்பது பூமிக்குச் சுமையே.

573 **பண்ணென்னாம் பாடற்கு இயைபின்றேல் கண்ணென்னாம்**
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்.

பாடலுக்குப் பொருந்தாத இசையால் என்ன பயன்? அதுபோலக் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்ணால் என்ன பயன்?

574 **உளபோல் முகத்தெவன் செய்யும் அளவினால்**
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்.

அளவறிந்து கண்ணோட்டம் காட்டாத கண்கள் முகத்தில் இருப்பது போலத் தோன்றினாலும், அவற்றால் என்ன பயன்?

575 **கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் அஃதின்றேல்**
புண்ணென்று உணரப் படும்.

கண்ணுக்கு உண்மையான அணிகலன் கண்ணோட்டமே; அப்பண்பு இல்லாவிட்டால் அக்கண் புண் என்றே கருதப்படும்.

576 **மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ**
டியைந்துகண் ணோடா தவர்.

கண் இருந்தும் பிறரிடம் கண்ணோட்டம் காட்டாதவர், மண்ணில் வேரூன்றி நிற்கும் மரத்திற்கு ஒப்பானவர்.

577 **கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்**
கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல்.

கண்ணோட்டம் இல்லாதவர் கண் இல்லாதவரே; உண்மையில் கண் உடையவரிடம் கண்ணோட்டம் இல்லாமல் போவதும் இல்லை.

578 **கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு**
உரிமை உடைத்திவ் வுலகு.

தம் கடமை கெடாமல் பிறரிடம் கண்ணோட்டம் காட்ட வல்லவர்களுக்கு இவ்வுலகம் உரிமை உடையதாகும்.

579 **ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணும்கண் ணோடிப்**
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

தமக்குத் துன்பம் செய்யும் இயல்புடையவரிடத்தும் கண்ணோட்டம் காட்டி, அவர் குற்றத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் பண்பே தலைசிறந்த பண்பு.

580 **பெயக்கண்டும் நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க**
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

விரும்பத்தக்க உயர்ந்த பண்பாட்டை (நாகரிகம்) விரும்புவோர், நண்பர் நஞ்சு இடுவதைக் கண்டும் அதை உண்டு அமைதியாக இருப்பர்.

16. அதிகாரம் 60 – ஊக்கம் உடைமை

பொருட்பால் · அரசியல்

ஊக்கம் உடைமை – உள்ள உறுதியும் முயற்சி ஆர்வமுமே உண்மையான செல்வம் என்றும், அதுவே வாழ்வில் உயர்வுக்கு அடிப்படை என்றும் இந்த அதிகாரம் கற்பிக்கிறது.
இது பொருட்பால், அரசியலில் உள்ள 60-ஆவது அதிகாரம் (குறள்கள் 591–600).

591 **உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம் அஃதில்லார்**
உடையது உடையரோ மற்று.

ஒருவருக்கு உண்மையான உடைமை ஊக்கம் ஒன்றே; ஊக்கம் இல்லாதவர் வேறு எதை வைத்திருந்தாலும் அதை உண்மையில் உடையவர் ஆகமாட்டார்.

592 **உள்ளம் உடைமை உடைமை பொருளுடைமை**
நில்லாது நீங்கி விடும்.

மன ஊக்கம் உடைமையே நிலைத்து நிற்கும் உடைமை; பொருள் செல்வமோ ஒருநாள் நிலைக்காமல் நம்மை விட்டு நீங்கிப் போகக்கூடியது.

593 **ஆக்கம் இழந்தேமென்று அல்லாவார் ஊக்கம்**
ஒருவந்தம் கைத்துடை யார்.

உறுதியான ஊக்கத்தைத் தம் கையில் நிலையாக வைத்திருப்பவர்கள், தம்மிடம் இருந்த செல்வத்தை இழந்துவிட்டோமே என்று ஒருபோதும் கலங்கி வருந்தமாட்டார்கள்; ஊக்கம் இருப்பதால் அதை மீண்டும் பெறுவர்.

594 **ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா**
ஊக்க முடையா னுழை.

எந்தச் சூழலிலும் தளராத ஊக்கம் உடையவனிடம், செல்வம் தானே வழி கேட்டுக்கொண்டு தேடி வந்து சேரும்; அவன் அதைத் தேடி அலைய வேண்டியதில்லை.

595 **வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்**
உள்ளத் தனையது உயர்வு.

நீர்ப்பூவின் தண்டு நீரின் ஆழத்திற்கு ஏற்ப நீளும்; அதுபோல மனிதர்களின் உயர்வு அவர்களின் மன ஊக்கத்தின் அளவுக்கு ஏற்ப அமையும்.

596 **உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது**
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

ஒருவர் எண்ணும் எண்ணங்கள் அனைத்தும் உயர்ந்தவையாகவே இருக்க வேண்டும்; அவை நிறைவேறாமல் போனாலும் அந்த உயர்ந்த எண்ணம் வீண்போகாத மதிப்புடையது.

597 **சிதைவிடத்து ஒல்கார் உரவோர் புதையம்பிற்**
பட்டுப்பா டூன்றுங் களிறு.

உடலில் ஆழமாகப் பதிந்த அம்புகளால் புண்பட்டாலும் யானை தன் பெருமையை விடாது நிற்கும்; அதுபோல ஊக்கமுடையோர் அழிவு வந்தபோதும் தளரமாட்டார்.

598 **உள்ளம் இலாதவர் எய்தார் உலகத்து**
வள்ளியம் என்னுஞ் செருக்கு.

ஊக்கம் இல்லாதவர்கள், 'நாம் கொடையாளிகள்' என்று இவ்வுலகில் பெருமிதம் கொள்ளும் சிறப்பை ஒருபோதும் அடைய முடியாது.

599 **பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் யானை**
வெரூஉம் புலிதாக் குறின்.

யானை பருத்த உடலும் கூர்மையான தந்தங்களும் உடையதாயினும், ஊக்கமுள்ள புலி பாய்ந்து தாக்கினால் அஞ்சி நடுங்கும்.

600 **உரமொருவற்கு உள்ள வெறுக்கைஅஃ தில்லார்**
மரம்மக்க ளாதலே வேறு.

ஒருவருக்கு உண்மையான வலிமை மிகுந்த மன ஊக்கமே; அது இல்லாதவர், மனித உருவம் பெற்றிருப்பதைத் தவிர மரத்திலிருந்து வேறுபட்டவர் அல்லர்.

17. அதிகாரம் 68 – வினை செயல்வகை

பொருட்பால் · அமைச்சியல்

வினை செயல்வகை – ஒரு செயலை நன்கு ஆராய்ந்து, உரிய காலம், இடம், வழிமுறை அறிந்து, தாமதமின்றி முழுமையாகச் செய்து முடிக்கும் முறையை இந்த அதிகாரம் விளக்குகிறது.
இது பொருட்பால், அமைச்சியலில் உள்ள 68-ஆவது அதிகாரம் (குறள்கள் 671–680).

671 சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல் அத்துணிவு தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது.

ஆராய்ச்சியின் முடிவு என்பது ஒரு செயலைச் செய்யத் துணிவதே; அவ்வாறு துணிந்த பின்பும் செய்யாமல் காலம் தாழ்த்துவது தீமையாகும்.

672 தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க தூங்காது செய்யும் வினை.

நிதானமாகச் செய்ய வேண்டிய செயல்களில் பொறுமையாக இருக்கலாம்; உடனே செய்ய வேண்டிய செயல்களில் சற்றும் தாமதிக்கக் கூடாது.

673 ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே ஒல்லாக்கால் செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.

இயலும் இடங்களில் எல்லாம் செயலைச் செய்து முடிப்பது நல்லது; இயலாத இடங்களில் வெற்றி தரும் வழியைக் கண்டறிந்து செயல்பட வேண்டும்.

674 வினைபகை என்றிரண்டின் எச்சம் நினையுங்கால் தீயெச்சம் போலத் தெறும்.

தொடங்கிய செயலையும் எதிர்த்த பகையையும் முழுமையாக முடிக்காமல் மிச்சம் வைத்தால், அணையாது எஞ்சிய நெருப்பைப் போலப் பின்னர் அவை கேடு செய்யும்.

675 பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொடு ஐந்தும் இருள்தீர எண்ணிச் செயல்.

பொருள், கருவி, காலம், செயல், இடம் என்னும் ஐந்தையும் ஐயம் தீர நன்கு ஆராய்ந்த பிறகே ஒரு செயலைச் செய்ய வேண்டும்.

676 முடிவும் இடையூறும் முற்றியாங்கு எய்தும் படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

செயலை முடிக்கத் தேவைப்படும் முயற்சி, வழியில் வரும் தடைகள், நிறைவேறியபின் கிடைக்கும் பெரும் பயன் ஆகியவற்றை முன்பே எண்ணிப் பார்த்துச் செயல்பட வேண்டும்.

677 செய்வினை செய்வான் செயன்முறை அவ்வினை உள்ளறிவான் உள்ளம் கொளல்.

ஒரு செயலைச் செய்பவன் பின்பற்ற வேண்டிய முறை, அச்செயலின் நுட்பங்களை நன்கு அறிந்தவரின் கருத்தைக் கேட்டு அறிந்துகொள்வதே ஆகும்.

678 வினையான் வினையாக்கிக் கோடல் நனைகவுள் யானையால் யானையாத் தற்று.

ஒரு செயலைக் கொண்டே மற்றொரு செயலையும் முடித்துக்கொள்வது, மதநீர் ஒழுகும் யானையைக் கொண்டு மற்றொரு யானையைப் பிடிப்பதைப் போன்றது.

679 நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல்.

நண்பர்களுக்கு நன்மை செய்வது நல்லதுதான்; ஆனால் அதைவிடவும் விரைந்து செய்ய வேண்டியது, தம்மோடு பொருந்தாத பகைவர்களைத் தம்முடன் நட்பாகச் சேர்த்துக் கொள்வதாகும்.

680 உறைசிறியார் உள்நடுங்கல் அஞ்சிக் குறைபெறின் கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.

சிறிய நாட்டை ஆள்பவர்கள், தம் மக்கள் மனம் நடுங்குவதற்கு அஞ்சி, தகுந்த உடன்பாடு கிடைத்தால் வலிய அரசரைப் பணிந்து அதனை ஏற்றுக்கொள்வர்.

18. அதிகாரம் 73 – அவை அஞ்சாமை

பொருட்பால் · அமைச்சியல்

அவை அஞ்சாமை – கற்றவர் கூடிய அவையில் அச்சமின்றித் தாம் கற்றதைத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கும் ஆற்றலின் சிறப்பை இந்த அதிகாரம் கூறுகிறது.
இது பொருட்பால், அமைச்சியலில் உள்ள 73-ஆவது அதிகாரம் (குறள்கள் 721–730).

721 **வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்**
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

சொற்களின் வகைகளை அறிந்த தூய்மையான அறிஞர்கள், அவையின் தன்மையை உணர்ந்து, வல்லவர்கள் நிறைந்த அவையிலும் தவறிப் பேசமாட்டார்கள்.

722 **கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர் கற்றார்முன்**
கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

கற்றவர்கள் முன்னிலையில் தாம் கற்றவற்றை அவர்கள் மனத்தில் பதியுமாறு சொல்ல வல்லவரே, கற்றவர்களுள் சிறந்த கற்றவர் எனப் போற்றப்படுவார்.

723 **பகையகத்துச் சாவார் எளியர் அரியர்**
அவையகத்து அஞ்சா தவர்.

போர்க்களத்தில் பகைவர் நடுவே உயிர்விடத் துணிபவர் பலர் உண்டு; ஆனால் அவையில் அச்சமின்றிப் பேசுபவர் மிகச் சிலரே.

724 **கற்றார்முன் கற்ற செலச்சொல்லித் தாம்கற்ற**
மிக்காருள் மிக்க கொளல்.

கற்றவர்கள் முன் தாம் கற்றதை அவர்கள் ஏற்குமாறு எடுத்துச் சொல்லி, தம்மைவிட அதிகம் கற்றவர்களிடமிருந்து மேலும் சிறந்தவற்றைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

725 **ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க அவையஞ்சா**
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு.

அவையில் அஞ்சாமல் தக்க மறுமொழி கூறுவதற்காக, சொல்லும் முறைகளையும் அளவை நூலையும் முறைப்படி அளவறிந்து கற்க வேண்டும்.

726 **வாளொடென் வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு நூலொடென்**
நுண்ணவை அஞ்சு பவர்க்கு.

வீரம் இல்லாதவர்க்கு வாளால் என்ன பயன்? நுண்ணறிவுடையோர் கூடிய அவைக்கு அஞ்சுபவர்க்கு நூல் அறிவால் என்ன பயன்?

727 **பகையகத்துப் பேடிகை ஒள்வாள் அவையகத்து**
அஞ்சு மவன்கற்ற நூல்.

அவைக்கு அஞ்சுபவன் கற்ற நூல், போர்க்களத்தில் பேடியின் கையில் உள்ள ஒளிவீசும் வாளைப் போலப் பயனற்றது.

728 **பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையுள்**
நன்கு செலச்சொல்லா தார்.

நல்லோர் கூடிய அவையில் கற்றதைச் சிறப்பாக எடுத்துச் சொல்ல இயலாதவர், பல நூல்களைக் கற்றிருந்தாலும் பயனற்றவரே.

729 **கல்லா தவரின் கடையென்ப கற்றறிந்தும்**
நல்லா ரவையஞ்சு வார்.

நூல்களைக் கற்றுத் தெளிந்திருந்தும் நல்லோர் கூடிய அவையில் பேச அஞ்சுபவர்கள், எதுவும் கற்காதவர்களை விடவும் கீழானவர்கள் என்று அறிஞர் கூறுவர்.

730 **உளரெனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் களன்அஞ்சிக்**
கற்ற செலச்சொல்லா தார்.

அவைக்கு அஞ்சித் தாம் கற்றதைக் கேட்போர் உள்ளத்தில் பதியுமாறு சொல்ல இயலாதவர், உயிரோடு இருந்தாலும் இல்லாதவருக்குச் சமமானவர்.

19. அதிகாரம் 80 – நட்பாராய்தல்

பொருட்பால் · நட்பியல்

நட்பாராய்தல் – ஒருவரோடு நட்புக் கொள்ளும் முன் அவரது குணம், குடி, குற்றம், சுற்றம் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியதன் தேவையை இந்த அதிகாரம் கூறுகிறது.
இது பொருட்பால், நட்பியலில் உள்ள 80-ஆவது அதிகாரம் (குறள்கள் 791–800).

791 **நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்**
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

நட்பை மதிப்பவர்க்கு ஒருமுறை நட்புக் கொண்டபின் அதிலிருந்து விலக முடியாது; ஆகவே ஆராயாமல் நட்புக் கொள்வதைவிடப் பெரிய கேடு வேறில்லை.

792 **ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை**
தான்சாம் துயரம் தரும்.

பலமுறை ஆராய்ந்து பார்க்காமல் ஒருவர் கொண்ட நட்பு, இறுதியில் அவர் சாவதற்கே காரணமான துன்பத்தைத் தரும்.

793 **குணமும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா**
இனனும் அறிந்தியாக்க நட்பு.

ஒருவரின் குணம், குடிப்பிறப்பு, குற்றம், குறையாத சுற்றத்தார் ஆகியவற்றை நன்கு அறிந்த பிறகே அவரோடு நட்புக் கொள்ள வேண்டும்.

794 **குடிப்பிறந்து தன்கண் பழிநாணு வானைக்**
கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் நட்பு.

நல்ல குடியில் பிறந்து, தமக்குப் பழி வருவதற்கு நாணுபவரின் நட்பை, ஏதேனும் விலை கொடுத்தாவது பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

795 **அழச்சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்கறிய**
வல்லார்நட்பு ஆய்ந்து கொளல்.

தவறு செய்யும்போது நாம் அழுமாறு கண்டித்துச் சொல்லியும், உலக நடைமுறையை எடுத்துக் கூறியும் திருத்த வல்லவர்களின் நட்பை ஆராய்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

796 **கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை**
நீட்டி அளப்பதோர் கோல்.

கேடு வந்த காலத்திலும் ஒரு நன்மை உண்டு; அது நம் உறவினர், நண்பர்களின் உண்மைத் தன்மையை நீட்டி அளந்து காட்டும் அளவுகோலாக அமைகிறது.

797 **ஊதியம் என்பது ஒருவற்குப் பேதையார்**
கேண்மை ஒரீஇ விடல்.

ஒருவர் வாழ்வில் பெறும் உண்மையான இலாபம் எது என்றால், அறிவற்றவர்களோடு கொண்ட நட்பை விட்டு முழுமையாக விலகிக் கொள்வதே ஆகும்.

798 **உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ கொள்ளற்க**
அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு.

ஊக்கம் குறையச் செய்யும் செயல்களை மனத்தில் எண்ணக் கூடாது; துன்ப காலத்தில் கைவிட்டு ஓடுவோரின் நட்பை ஏற்கக் கூடாது.

799 **கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை**
உள்ளினும் உள்ளஞ் சுடும்.

கெடுகின்ற காலத்தில் கைவிட்டுச் சென்றவர்களின் நட்பை, சாகும் வேளையில் நினைத்தாலும் அது உள்ளத்தைச் சுட்டு வருத்தும்.

800 **மருவுக மாசற்றார் கேண்மைஒன் றீத்தும்**
ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு.

குற்றமற்றவர்களின் நட்பைத் தேடி அடைய வேண்டும்; தகுதியற்றவர்களின் நட்பை ஏதேனும் கொடுத்தாவது விட்டு விலக வேண்டும்.

20. அதிகாரம் 100 – பண்புடைமை

பொருட்பால் · குடியியல்

பண்புடைமை – யாவரிடமும் அன்போடும் இனிமையோடும் நடந்துகொள்ளும் நற்பண்பே உலகை நிலைநிறுத்துகிறது என்று இந்த அதிகாரம் கற்பிக்கிறது.
இது பொருட்பால், குடியியலில் உள்ள 100-ஆவது அதிகாரம் (குறள்கள் 991–1000); இதனுடன் திருக்குறளின் 1000 குறள்கள் நிறைவடைகின்றன.

991 **எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும்**
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.

யாவரிடமும் எளிதில் அணுகிப் பழகும் தன்மை உடையவர்க்கு, பண்புடைமை என்னும் நல்ல நெறியை அடைவது எளிது என்று அறிஞர் கூறுவர்.

992 **அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும்**
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.

பிறரிடம் அன்பு கொள்ளுதல், உயர்ந்த குடியில் பிறத்தல் ஆகிய இரண்டும் சேர்ந்ததே பண்புடைமை எனப்படும் நெறியாகும்.

993 **உறுப்பொத்தல் மக்களொப்பு அன்றால் வெறுத்தக்க**
பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு.

உடல் உறுப்புகளால் ஒத்திருப்பது மனிதர்களுக்கு உண்மையான ஒப்புமை அன்று; நிறைந்த நற்பண்புகளால் ஒத்திருப்பதே உண்மையான ஒப்புமை.

994 **நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்**
பண்புபா ராட்டும் உலகு.

நீதியையும் நன்மையையும் விரும்பிச் செய்து, பிறர்க்குப் பயன்படும்படி வாழ்பவர்களின் நல்ல பண்பை இந்த உலகம் எப்போதும் போற்றிப் பாராட்டும்.

995 **நகையுள்ளும் இன்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்**
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

விளையாட்டாகக்கூட ஒருவரை இகழ்வது துன்பம் தரும்; ஆகவே பிறர் இயல்பறிந்து நடப்பவர், பகைவரிடத்திலும் பண்புடன் நடந்து கொள்வர்.

996 **பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அதுஇன்றேல்**
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

பண்புடையவர்கள் இருப்பதால்தான் இந்த உலகம் நிலைத்து ஒழுங்காக நடக்கிறது; அத்தகையவர்கள் இல்லையெனில் உலகம் மண்ணுக்குள் புதைந்து அழிந்துவிடும்.

997 **அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்**
மக்கட்பண்பு இல்லா தவர்.

இரும்பை அராவும் அரத்தைப் போலக் கூர்மையான அறிவு உடையவராக இருந்தாலும், மனிதர்க்குரிய நற்பண்பு இல்லாதவர் உணர்வற்ற மரத்தைப் போன்றவரே.

998 **நண்பாற்றார் ஆகி நயமில செய்வார்க்கும்**
பண்பாற்றார் ஆதல் கடை.

நம்மிடம் நட்புக் காட்டாமல் விரும்பத்தகாத தீமைகளைச் செய்பவர்களிடத்திலும் பண்புடன் நடந்து கொள்ளாமல் இருப்பது, ஒருவருக்கு இழிவான செயலாகும்.

999 **நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்**
பகலும்பாற் பட்டன்று இருள்.

மனம் மகிழ்ந்து பிறருடன் இனிமையாகப் பழகத் தெரியாதவர்க்கு, இப்பரந்த உலகம் பகலிலும் இருளில் மூழ்கியதாகவே தோன்றும்.

1000 **பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால்**
கலந்தீமை யால்திரிந் தற்று.

பண்பு இல்லாதவன் பெற்ற பெரும் செல்வம், தூய்மையற்ற கலத்தில் ஊற்றிய நல்ல பால் திரிந்து கெடுவதைப் போலப் பயனின்றி அழியும்.

Shanmugam IAS Academy – அடுத்த படி

- **வகுப்புகள்:** TNPSC குரூப் 1, 2 / 2A (Prelims + Mains), குரூப் 4, UPSC / IAS, வங்கி, SSC, SI – கோவை · மதுரை · ஆன்லைன் – https://www.shanmugamiasacademy.in/fees
- **நூல்கள் (PDF):** TNPSC PYQ நூல்கள், பொதுத் தமிழ் முழுமையான நூல், UPSC நூல்கள் – https://www.shanmugamiasacademy.in/study-materials
- **மேலும் இலவச PDF:** https://www.shanmugamiasacademy.in/free-pdf-download · இந்தப் பக்கம்: https://www.shanmugamiasacademy.in/thirukkural-tnpsc

சேர்க்கைக்கு அழைக்க / WhatsApp: 99941 46662 · 99944 27714 · www.shanmugamiasacademy.in